

GAVĂN

W. G. SEBALD

Dương Mạnh Hùng dịch

AUSTERLITZ

MỘT CÁI TÊN

Tiểu thuyết

PHANBOOK

SỐ 01
THÁNG
12/2021
HOÀI
NIỆM

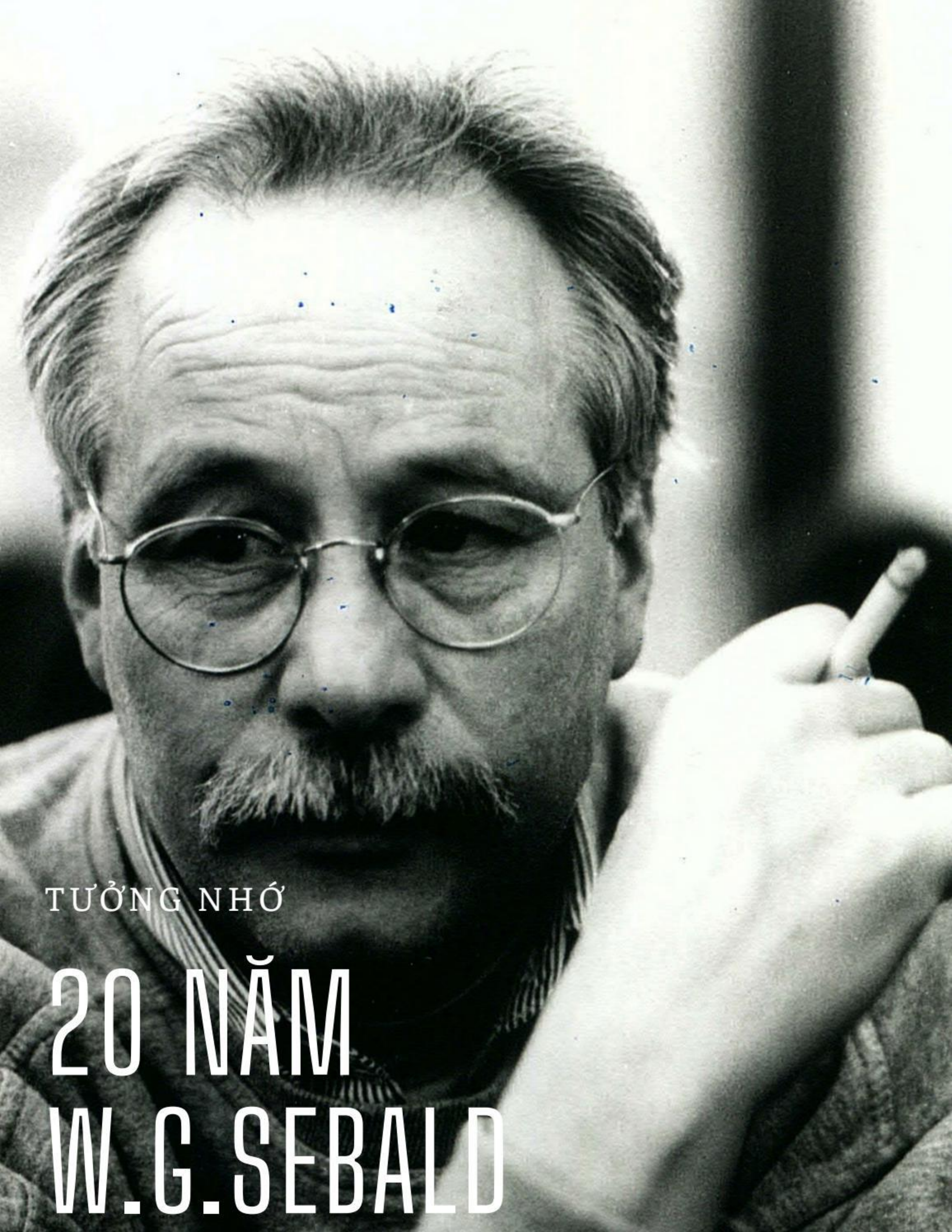
CD RADIO CASSETTE

SONY

DISP

CD CONTROL

TƯỞNG NHỚ

20 NĂM
W.G. SEBALD

W.G. SEBALD

Patrick
Mediano

Thuân

NGUYỄN
VĨNH
NGUYỄN

NGUYỄN
NGỌC TỬ

Hannery
O'Connor

FRÉDÉRIC

Lenoir

TRẦN
THÙY
MAI

Søren
Kierkegaard

DU TỬ LÊ

Thân gửi bạn đọc,

***Ga Văn** là trạm dừng chân cho các Phanbooker sau một hành trình chúng ta đã đồng hành cùng nhau.*

*Số đầu tiên, với chủ đề **Hoài niệm**, chúng tôi mong muốn ta cùng nhìn lại chặng đường đã qua và hé lộ một phần thông tin xuất bản của Phanbook trong thời gian tới.*

*Đồng thời, 2021 cũng tròn 20 năm ngày mất của nhà văn **W. G. Sebald** - tác giả của những tiểu thuyết đầy hoài niệm: Ký ức lạc loài, Austerlitz - một cái tên, Chóng mặt; vì thế, **Ga Văn** xin dành một số trang viết để tri ân nhà văn lỗi lạc này.*

Chúng tôi rất mong nhận được bài viết cộng tác cũng như những nhận xét, góp ý của bạn đọc để những kỳ sau của Ga Văn sẽ thú vị hơn.

Chúc bạn những ngày cuối năm nhiều sức khỏe, bình an.

MỤC LỤC

04 SÁCH MỚI THÁNG 12

Thông tin về những tựa sách mới và sách tái bản của nhà Phan.

10 BÊN LỀ TRANG VIẾT

Các nhà văn nói gì về "đứa con tinh thần" của mình?

15 CHUYỆN KỂ TỪ BÀN BIÊN TẬP

Chuyện nghề của những BTV nhà Phanbook.

20 PHANBOOKER REVIEW

Như lời tưởng nhớ tròn 20 năm ngày mất W.G.Seald. Cuộc đối thoại trong hành trình truy lùng ký ức của hai nhà văn lớn, Patrick Modiano và W.G.Seald.

31 PHANBOOKER CÓ BIẾT?

Những chuyện thú vị, không phải ai cũng biết về Flannery O'Connor.

34 TRẠM ĐẾN

Queo vô đây để hóng những tựa sách đã được Phanbook mua bản quyền và sắp sửa ra mắt.

40 SỰ KIỆN THÁNG 12

Những đợt khuyến mãi nào sắp diễn ra trong tháng cuối năm này?

Tác giả của *Thư gửi Mina*, sắp tới là *Công viên của những cây sậy* và các dịch phẩm từ *Houellebecq*, *Camille de Toledo*.

Min

"Viết là công việc của riêng tôi. Nó phải thỏa mãn những đòi hỏi mà tôi đặt ra trước tiên [...] Tác phẩm nào sẽ có độc giả ấy. Một cách viết khác sẽ yêu cầu một cách đọc khác."

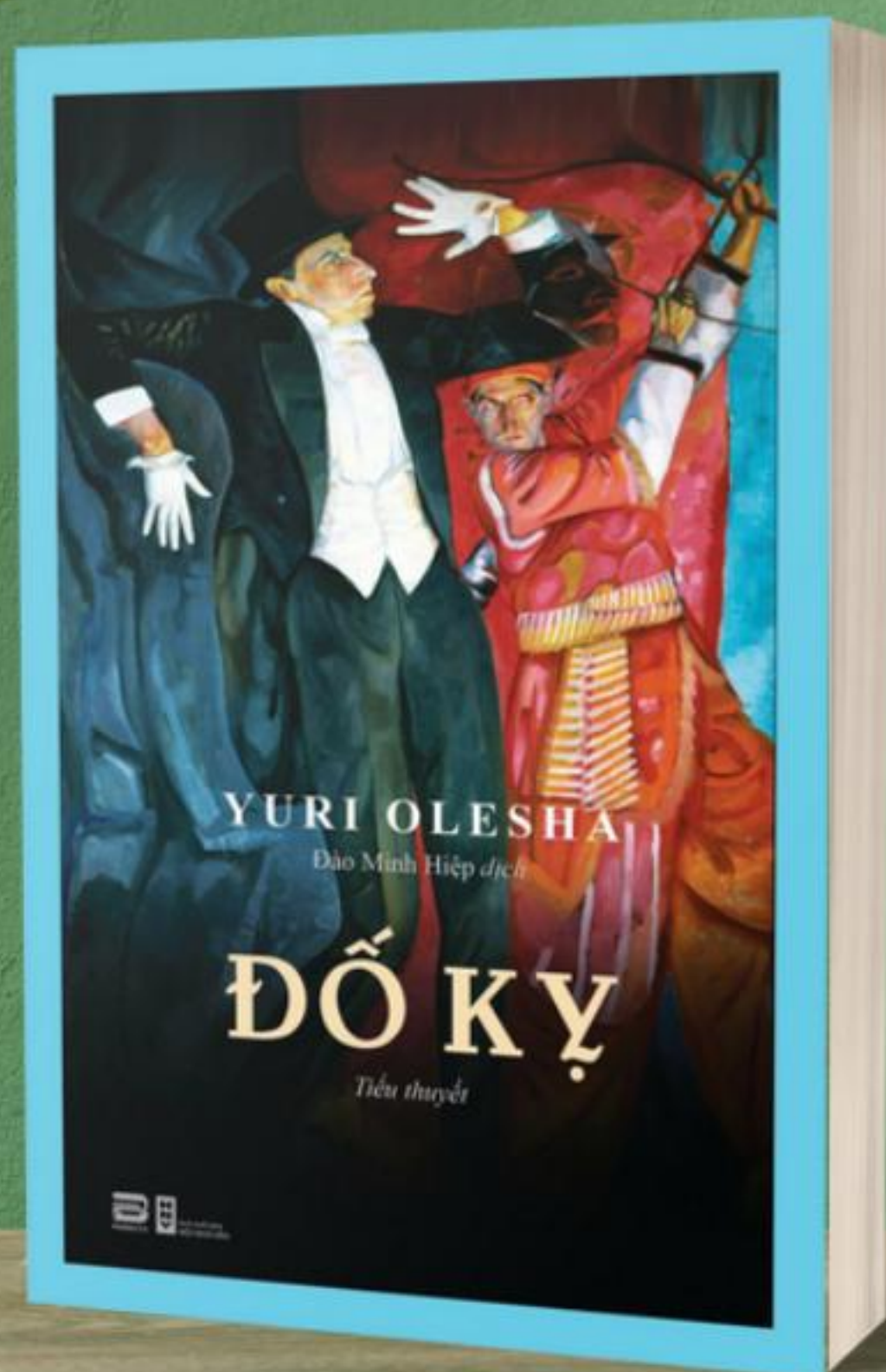

Siick mōi thing 12

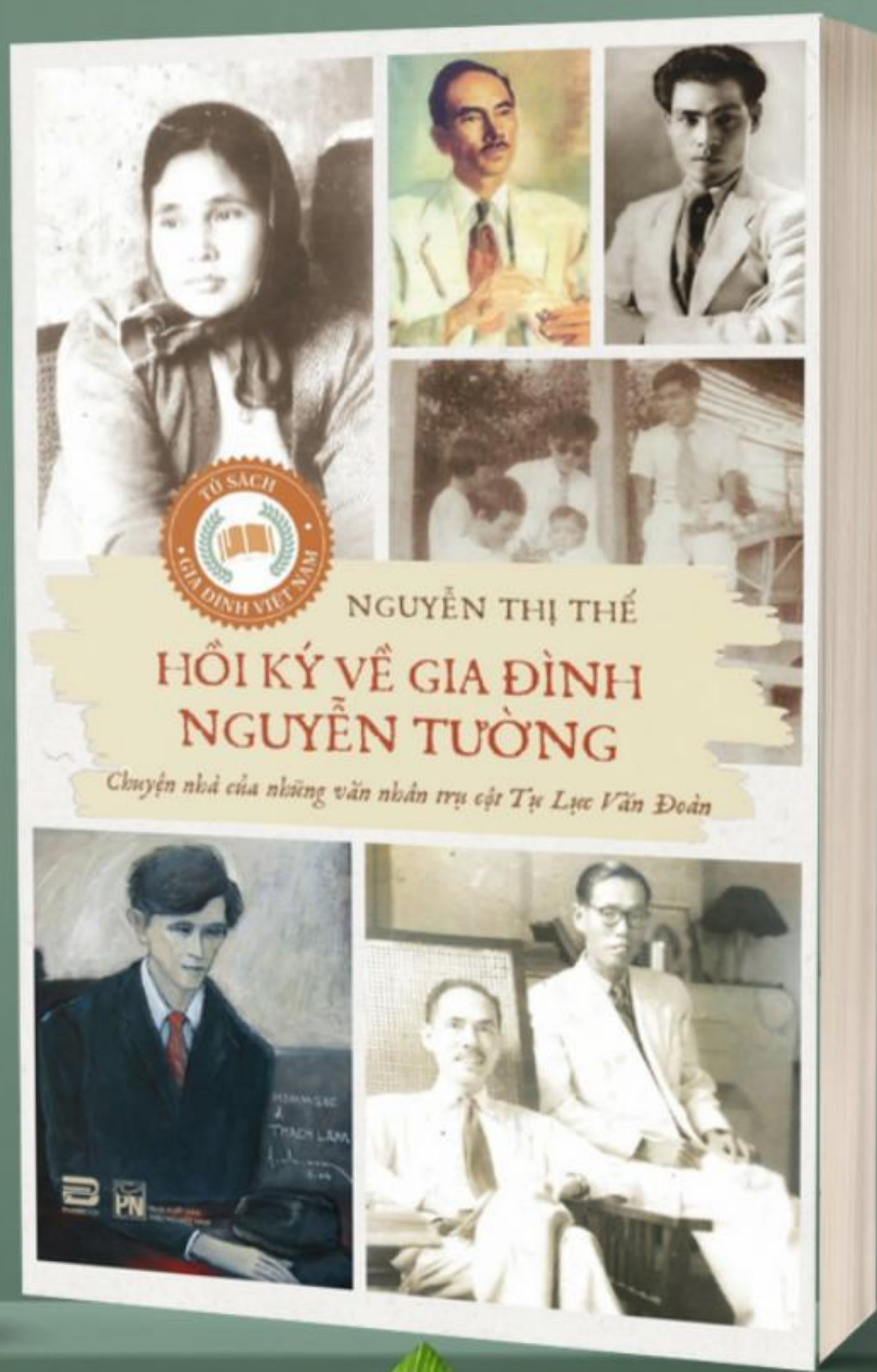
BIÊN SOẠN

VĂN HỌC, KINH ĐIỂN

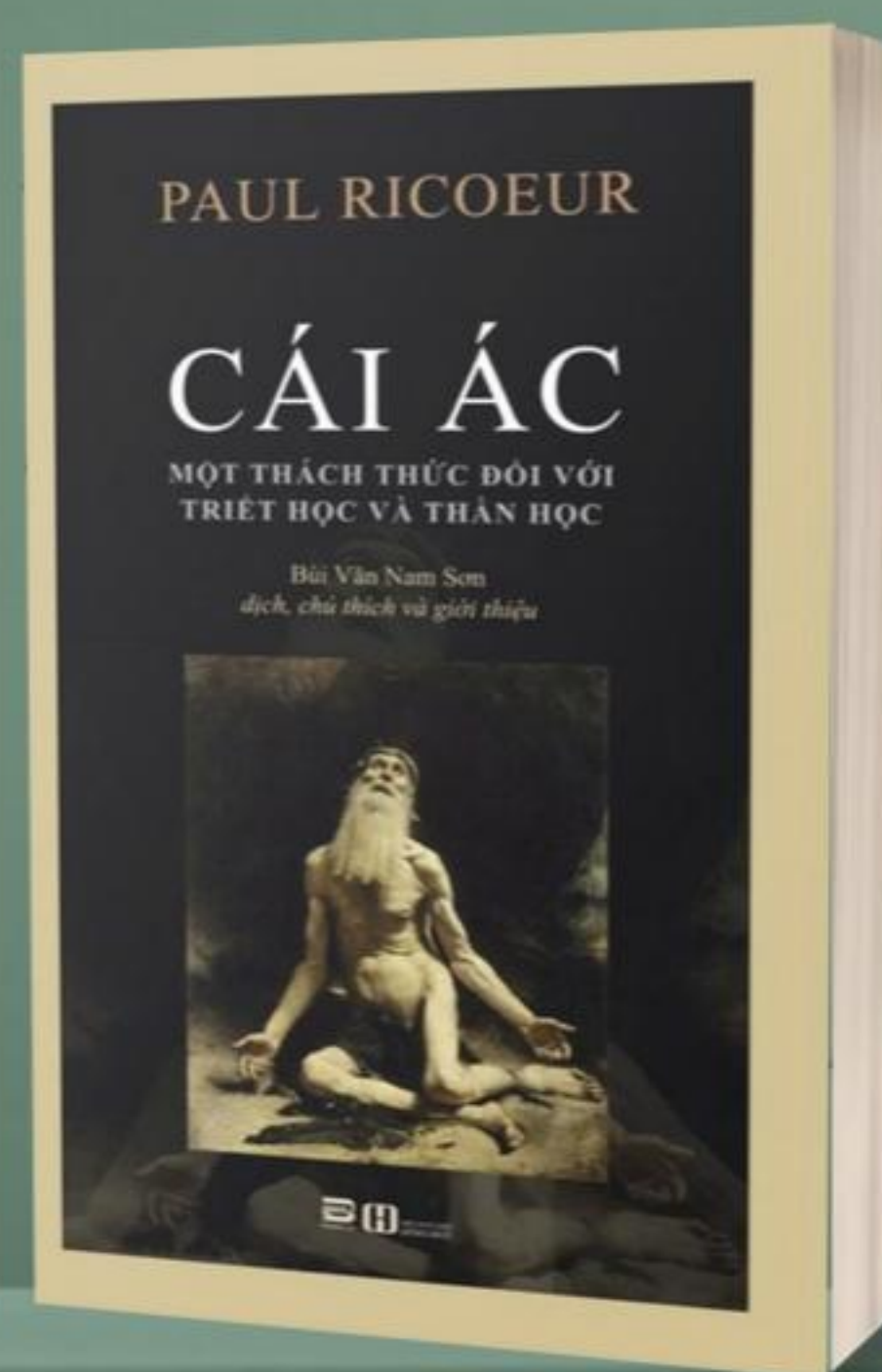
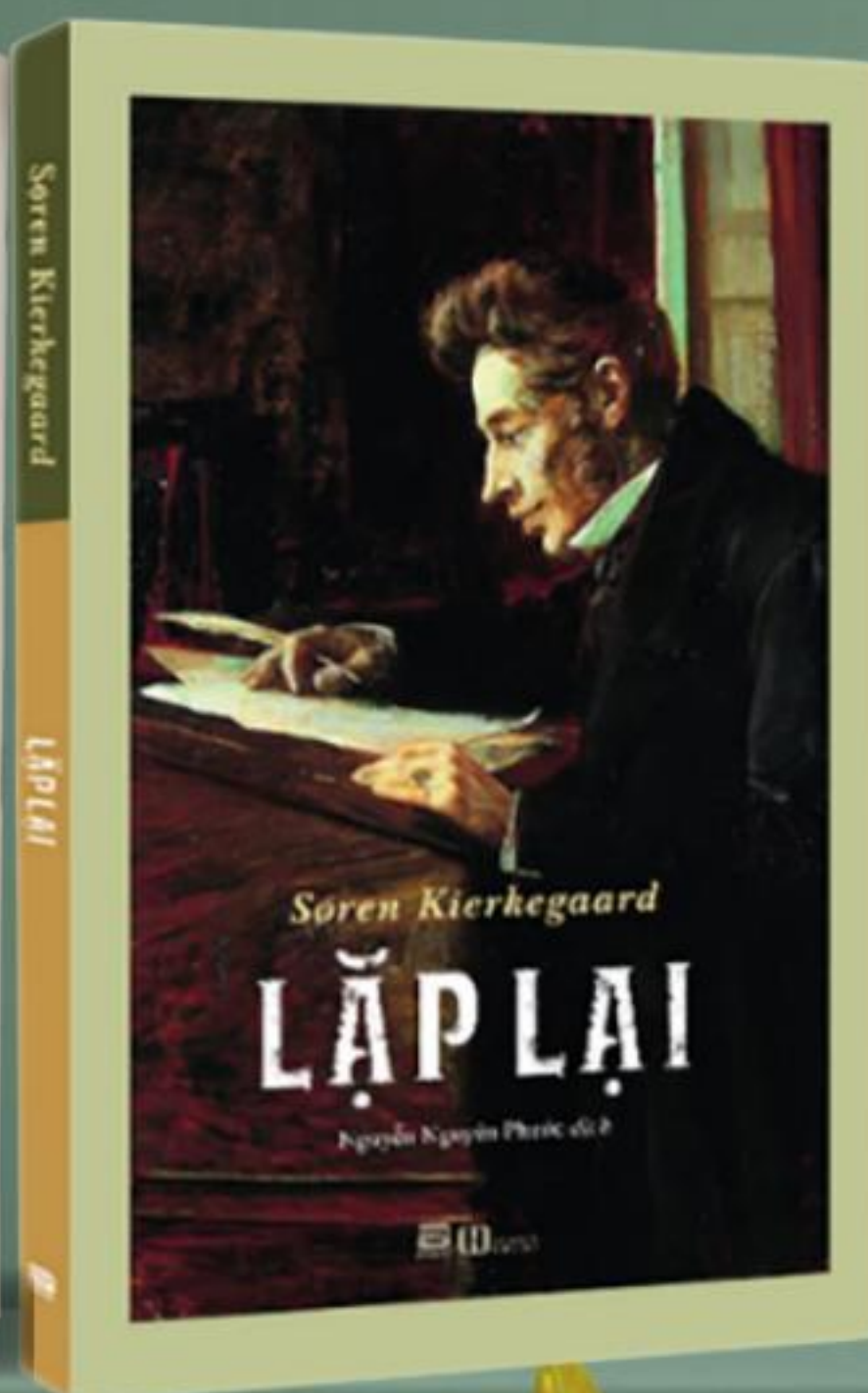
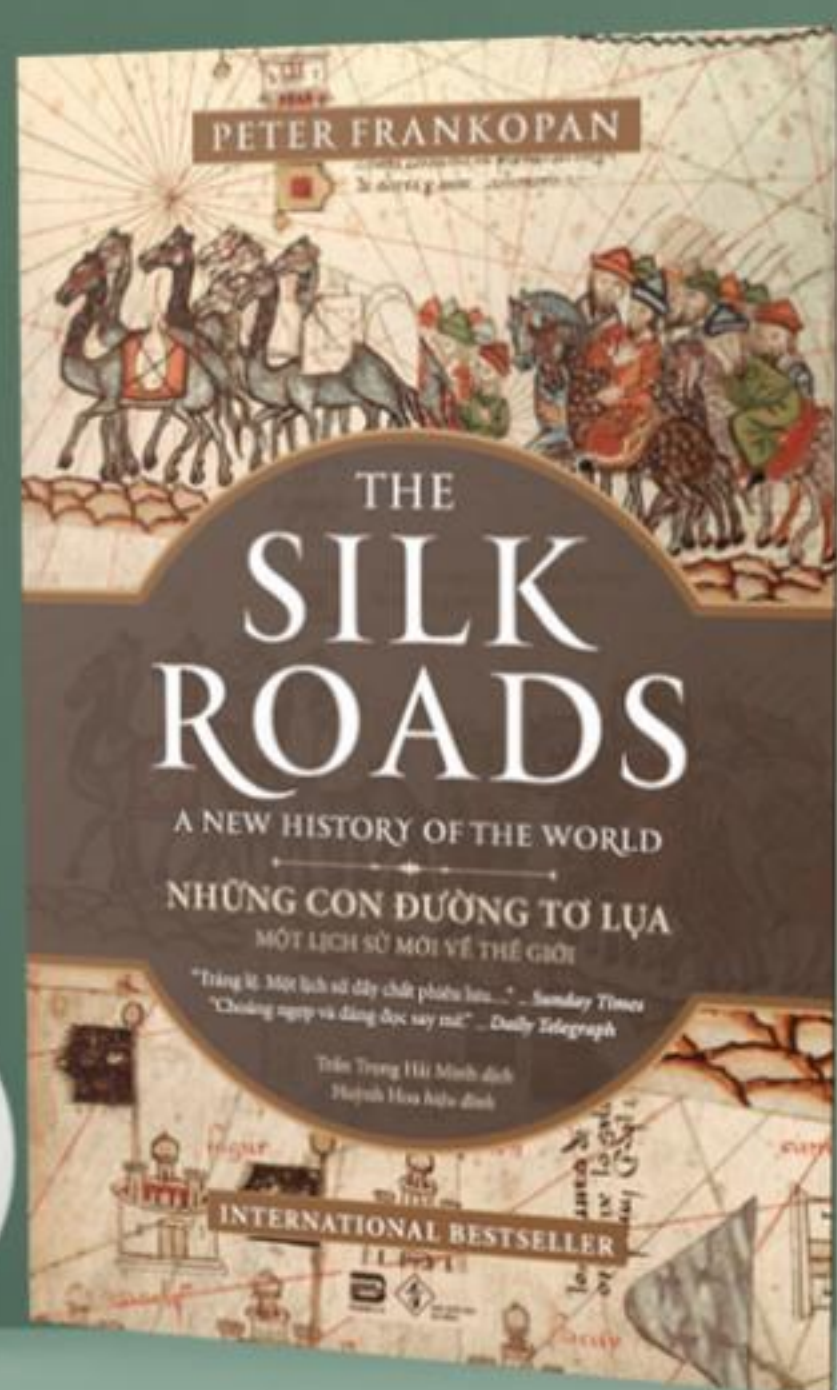

VĂN HỌC VIỆT NAM

SÁCH

tái bản

Tác giả của *Đi tìm hạnh phúc* và
Con tim thủy tinh.

**"... nếu ký ức góp phần vào
hạnh phúc - và có khi, cả
đau khổ - của chúng ta, thì
ký ức sẽ khiến chúng ta đặt
cuộc đời mình vào một
khoảng thời gian nhất
định"**

- FRÉDÉRIC LENOIR -

Bên lề trang viết

- H.M TỔNG HỢP -

NHÀ THƠ DU TỬ LÊ VỚI *KHÚC THỤY DU*

Nội dung bài thơ *Khúc thụý du*, từ đầu đến cuối, vẫn là một bài thơ nói về thảm cảnh chiến tranh... Nói cách khác, tình yêu chỉ là phần phụ; với những câu hỏi được đặt ra cho những người yêu nhau, giữa khung cảnh chết chóc kia, là gì? Nếu không phải là những tuyệt vọng cùng, tất cả sự vô nghĩa chói gắt của kiếp người?

Như đã nói, thời gian ra đời của bài thơ cũng là khởi đầu của cuộc tình giữa tôi và một sinh viên đại học Dược... Tôi lấy một chữ lót trong tên gọi của người con gái này, cộng với chữ đầu, bút hiệu của tôi, làm thành nhan đề bài thơ.

Nó như một cộng nghiệp hay chung một tai họa, một tuyệt lộ.

NHÀ VĂN TRẦN THÙY MAI VỚI *THƯƠNG* *NHỚ HOÀNG LAN*

Nguồn ảnh: Bùi Ngân | Elle Decoration

Tôi viết *Thương nhớ hoàng lan* trong cảm xúc từ những ngôi chùa Huế. Trong truyện thi thoảng hiện ra vài mảnh đời có thực, nhưng tôi không định viết để mà nói về chuyện riêng của một ai. Điều tôi muốn nói là sự lựa chọn của trái tim trước những ngã rẽ sinh tử của cuộc đời. Một câu chuyện nho nhỏ gói ghém chút tình riêng, như những gói hoa hoàng lan xinh xinh trong phiên chợ rằm ở Huế..."

"*Thương nhớ hoàng lan* với tôi là một bức tranh buồn, trong đó Mộng nhiều hơn Thực. Đây là một bức tranh phóng bút mà tôi vẽ ra trong những phút đầy rung cảm. Tôi đã viết mà không nghĩ gì đến thủ pháp hay kỹ thuật viết, tất cả chỉ là sự xúc động..."

Tôi chắc rằng bạn đọc đã chia sẻ những cảm xúc ấy: tình yêu, nỗi đam mê, sự lựa chọn đầy khắc nghiệt... Những cảnh huống mà mỗi đời người đều đã từng nếm trải..."

NHÀ VĂN NGUYỄN VĨNH NGUYÊN VỚI *KÝ ỨC CỦA KÝ ỨC*

Tôi viết cuốn này trong vòng 6 tháng, trong một chặng nghỉ giữa các dự án biên khảo. Sau đó tôi bỏ thêm 2 tháng nằm ở Đà Lạt để rút gọn nó lại thành một cuốn tiểu thuyết có màu sắc hậu hiện đại và liên văn bản. Những ký ức về Đà Lạt mà tôi tiếp nhận từ thành phố qua các biên khảo đã được tôi tái hiện, sử dụng lại thông qua ký ức mà tôi hư cấu trong tác phẩm.

Chỉ có thể nói rằng, ở các biên khảo, tôi chú ý tới lối văn bay bổng để mở ra không gian quyến rũ nhằm chuyển tải các tài liệu chính xác thì trong cuốn tiểu thuyết này, sự xuất hiện của các tài liệu lại trở thành một bầu không khí tuyệt mật để phá vỡ những mặc định phi thực của chúng ta về tác phẩm hư cấu. Nhìn lại lịch sử đô thị, Đà Lạt mang đậm yếu tố địa-lý-quyết-định. Nhưng biết đâu trong văn hóa nói chung, thành phố ấy lại bị chi phối bởi một lịch sử của hoài niệm, một bối cảnh “ký-ức-quyết-định”.

Tác giả của *Chóng mặt*, *Ký ức lạc loài*,
Austerlitz - Một cái tên và sắp tới là
Vành thổ tinh.

**"Nó [Thời gian] gạt bỏ sự tuần
hoàn tuyến tính, không hề tiến
đến về phía trước mà lại đi theo
đường dích dắc [...] tiến hóa theo
những cách khó lường"**

W.G. SEBALD

CHUYÊN KỂ TỪ BÀN BIÊN TẬP

CHUYỆN TRONG NHỮNG BUỒN NĂM THÁNG LÀM BIÊN TẬP

PHOTOGRAPHY

BTV Yến Trang

Lúc nhận tiểu thuyết của anh, vì đã làm chung tới cuốn thứ 2, nên hai anh em hiểu nhau nhiều, về cung cách làm việc. Là cuốn sách quan trọng với anh, nên mình cùng anh cố gắng hết mức có thể để có được một ấn phẩm chín chu nhất. Nhớ những hôm đi cả quãng đường rất xa để gặp nhau bàn bản thảo, những “cãi vã” khi một người muốn cắt bớt một người muốn giữ lại; nhớ những lúc cả hai cùng bệnh, vẫn thức thật khuya để chỉnh sửa từng chi tiết,...

Nhờ anh, một người mang trong mình căn bệnh tim bẩm sinh mà vẫn miệt mài trên từng trang giấy, sáng tác không ngừng nghỉ, mình thấy thương hơn nữa cuộc đời mình đang có, hơi thở mình đang thở mỗi ngày.

Thế mà, tưởng hiểu nhau rồi chúng mình sẽ bao dung cho nhau. Nhưng có lúc bỗng bột, chúng mình cãi nhau vì một chuyện không liên quan tới biên tập. Anh nhắn: “*Xem như duyên anh em mình đến đây*” như cắt đứt thật sự mối duyên chúng mình đã có. Để rồi mấy năm sau, lúc nhận tin anh đã đi về thế giới khác, ghé lại nơi chốn anh yên nghỉ, những “ân hận”, “giá mà” cứ theo mình mãi khi nhìn di ảnh anh đang cười, khi nhìn lại những tác phẩm anh đã miệt mài sáng tạo... Phải chi mà, mình sớm hiểu được cuộc đời vô thường đến thế...

Xin phép không nhắc đến tên anh, cũng không ghi lại cuốn sách được đề cập đến trong bài chia sẻ này. Xin phép được giữ lại những điều ấy trong tim.

Khi sửa sai cũng là cách học hỏi

BTV Ngọc Thảo

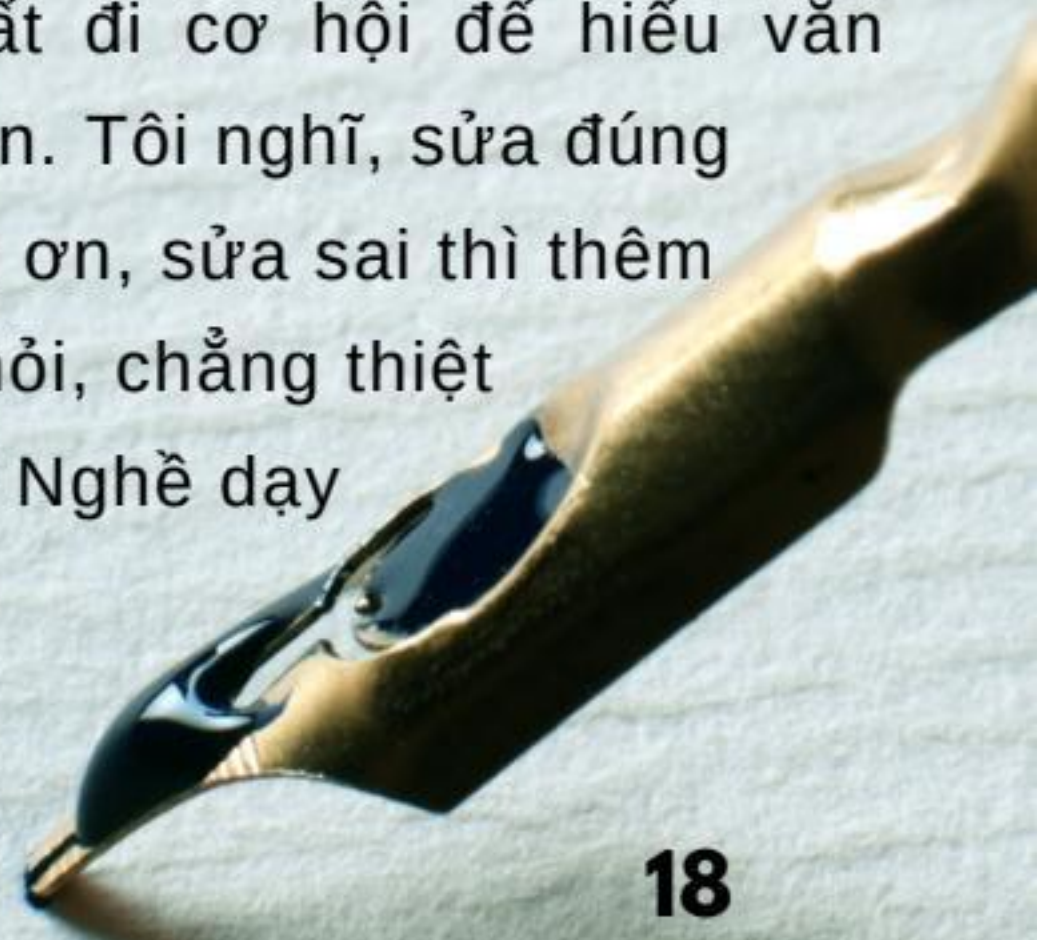
Là một biên tập viên chuyên phụ trách các bản dịch Anh ngữ, tôi luôn quan niệm mỗi lần biên là mỗi lần học hỏi, từ văn bản, tác giả cho đến dịch giả. Trong các thể loại, có lẽ văn học luôn là loại khiến ai nấy “vừa hứng thú vừa đau đầu” nhất. Bởi các bản chuyển ngữ tác phẩm văn học thường đòi hỏi nhiều hơn là kỹ năng ngôn ngữ Anh – Việt, và đôi khi chạm tới nhiều mảng tri thức khác nhau.

Và nhắc tới văn học, thì khó có thể bỏ qua tác giả W. G. Sebald. Tôi may mắn được biên cuốn *Chóng mặt*, do dịch giả Đăng Thư chuyển ngữ. Với tôi, đó vừa là niềm vinh hạnh vừa là sự thử thách. Tôi đắm mình vào những câu chuyện mà tác giả kể, say sưa gật gù với lối chọn từ và hành văn tinh tế của dịch giả, có lúc tôi sợ mình không còn đủ nhạy bén để phát hiện sai sót nên tôi đành chọn cách mạnh dạn note lại tất cả những chỗ bản thân... tình nghi, chấp nhận thử và sai. Và tôi có sai... thật, dù cũng rất vui khi được dịch giả cảm ơn vì những chỗ sửa đúng.

Đó là khi tôi thấy từ “soundless” mà dịch giả chuyển sát nghĩa thành “không âm thanh” nghe có vẻ hơi cứng, tôi bèn sửa thành “không nhạc đệm” cốt để nghe hay ho hơn. Có lẽ tôi đã chú trọng vào phần từ vựng mà bỏ quên bối cảnh – thứ vốn không nên tách rời trong văn bản.

Sau đó dịch giả Đăng Thư có nhẹ nhàng chỉ bảo, rằng chỗ đó sử dụng “không âm thanh” (nguyên văn: toàn bộ cảnh này như một ánh sáng chập chờn sắp sửa bị dập tắt, thể hiện khúc aria không âm thanh về cái chết của nhân vật chính) là vì bộ phim *Student von Prag* (Chàng sinh viên Praha) được mô tả ở đoạn này trong sách là phim câm (chỉ có hình, không có tiếng).

Quả là một kỷ niệm khó quên, biết đâu nếu tôi lướt qua và không sửa sai thì tôi đã mất đi cơ hội để hiểu văn bản nhiều hơn. Tôi nghĩ, sửa đúng thì được cảm ơn, sửa sai thì thêm một lần học hỏi, chẳng thiệt hại chỗ nào.” Nghề dạy nghề” là đây.

Kỷ niệm đáng nhớ với nghề

BTV Huyền Trang

Trong quá trình làm biên tập, tôi được tiếp xúc với nhiều tác giả nổi tiếng, có những tác giả mà trước đó tôi đã vô cùng yêu mến, một trong số ấy là nhà thơ Du Tử Lê.

Đó là lần tôi biên tập cuốn tùy bút chú viết về các nhân vật văn nghệ Sài Gòn thuở 1954-1975, sau trở thành cuốn sách cuối cùng của đời chú. Mọi chuyện trao đổi diễn ra rất tốt đẹp, vì chú lịch sự, nhẹ nhàng, bắt thiệp lại rất khiêm tốn, tôi không có gì để phàn nàn.

Một tuần sau khi việc trao đổi về bản thảo kết thúc, chú Du Tử Lê đột ngột qua đời. Tôi đã chên chao, bần thần cả một thời gian sau đó.

Ngồi đọc lại bản thảo, tôi gặp một từ lạ hoắc lạ hươ mà trong lúc biên tập mình đã bỏ sót:

“Trụ gặt đầu:

- Tao. Trụ Bà Hạt. Pạc-co?

Tên lùn đen, gặt đầu:

- Pạc-co.”

Tôi tá hỏa, "Pạc-co" là gì? Từ xưa tới giờ tôi chưa từng nghe. Quay sang hỏi đồng nghiệp cũng không ai biết. Tác giả thì mất rồi, tôi biết làm sao đây?

Tôi tận dụng hết tất cả mối quan hệ mà mình có. Từ những người miền Bắc vì tác giả Du Tử Lê gốc Bắc đến những người ở Sài Gòn; từ già đến trẻ; từ bình dân đến trí thức... nhưng tất cả đều vô vọng.

Trong lúc toát mồ hôi hột, thì may mắn là một người bạn tôi tìm ra được một từ tiếng Pháp là "par corps" nghĩa là "đấu tay đôi". Khi tra theo từ này, chúng tôi mới biết, người Sài Gòn xưa ngoài phiên âm "pạc-co", "pặc-co" thì còn nói thành "bặc-co" nữa, chúng đều mang nghĩa là "đấu tay đôi" cả. Lúc ấy tôi mới tự tin làm một dòng chú thích nhỏ vô sách.

Vậy đó, nhiều khi chỉ là vài dòng thông tin nhỏ xíu, nhưng câu chuyện sau đó của tác giả hay biên tập viên lại rất dài, rất dài...

PHANBOOKER REVIEW

W. G. SEBALD

CUỘC
•

TRUY TÌM

KÝ ỨC

PATRICK MODIANO

NHỮNG LAI LỊCH KHUẤT TẤT

Peter Boxall
Minh dịch

Tiểu thuyết *Austerlitz*: Một cái tên của W. G. Sebald mở đầu bằng cuộc gặp gỡ tình cờ trong một nhà ga xe lửa ở Antwerp giữa người kể chuyện giấu tên và người đàn ông cũng tên Austerlitz, người đã lên đường tìm lại lai lịch của mình ở châu Âu khi phát hiện ra rằng mình thực sự là con trai của một người Do Thái ở Praha.

Austerlitz được một thầy giảng đạo Cơ Đốc khắc khổ theo thuyết Calvin ở xứ Wales và vợ nuôi lớn, dưới tên Daffyd Elias, và hoàn toàn không biết tên thật cũng như không có ký ức về thời thơ ấu sống với gia đình ruột thịt Praha. Hóa ra anh ấy đã được sơ tán đến Wales trước Chiến tranh thế giới thứ hai, nơi ký ức hoàn toàn mờ nhạt, còn cuộc sống thì bị xáo trộn dưới cái tên Daffyd Elias.

Cuốn tiểu thuyết theo chân Austerlitz cố gắng tìm trong ký ức sâu thẳm, giống như bản thân anh, tìm lại khoảng thời gian đã mất trong bóng tối của Đệ nhị Thế chiến — một thời khó mà chịu đựng nổi bởi sự khủng khiếp mà Đức Quốc xã gây ra.

Việc khôi phục những ký ức này bắt đầu khi Austerlitz đi lạc vào một không gian không được sử dụng ở ga Liverpool Street ở London và có một cảm giác mơ hồ mình đã từng ở đó trước đây.

Anh nhận ra cảm giác hoang vắng thường trực trong cuộc sống hàng ngày rất có thể đến từ việc bị loại bỏ khỏi nguồn cội; cho đến khi khám phá ra quá khứ, thì cuộc sống vẫn chưa bao giờ được viên mãn.

Phong cách tường thuật được Sebald thể hiện một cách trung thực kỳ lạ, khiến quá trình ghi nhớ, lặn sâu vào trong bóng tối của ký ức cá nhân và văn hóa bị dồn nén lại. Cuối cùng rồi thì, ta đọc tiểu thuyết là để trải nghiệm thời gian quay về.

BẬC THẦY PHA TRỘN

Christopher C. Gregory-Guider

Minh dịch

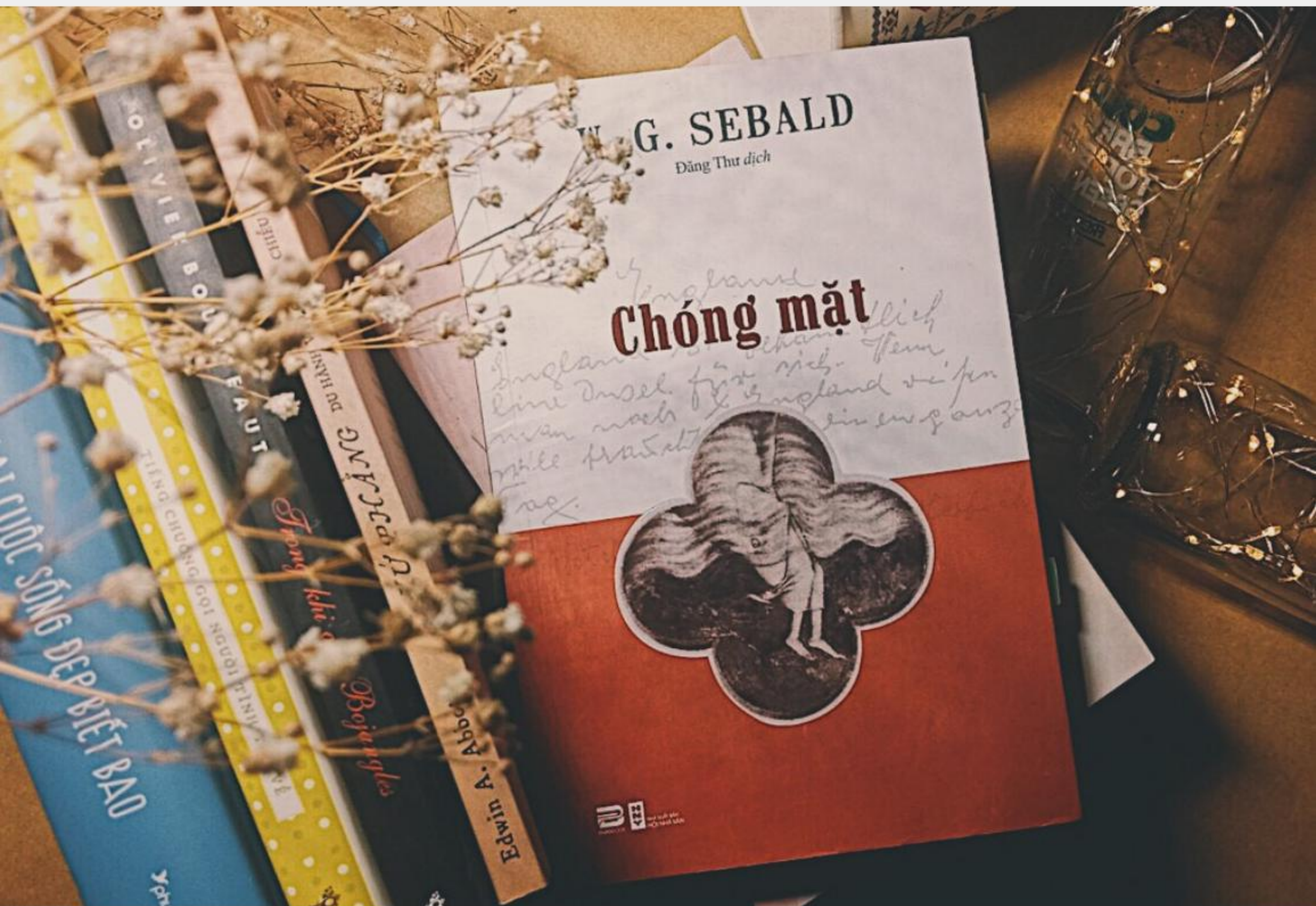
Là cuốn tiểu thuyết đầu tay được xuất bản của W. G. Sebald, *Chóng mặt* bất chấp các quy ước chung chung, kết hợp các yếu tố hư cấu, phóng sự, du ký, tự truyện và hình ảnh để tạo ra một thể loại văn chương đặc biệt chưa từng có tiền lệ.

Được chia thành bốn phần, cuốn tiểu thuyết kể về chuyến du hành của người kể chuyện qua Ý và Nam Đức. Độc giả đồng hành cùng người kể chuyện trong cuộc hành hương tâm linh với mục đích là làm cho người chết sống lại để người hiện tại có thể tra hỏi về ý nghĩa cuộc sống.

Mặc dù mang tính trần thuật và có đôi lúc quanh co, một số điểm nhấn đã xuất hiện trong quá trình miêu tả của người kể chuyện: về cuộc sống, tình yêu và những mất mát của Stendhal, Giacomo Casanova và Franz Kafka, cũng như nhiều cá thể khác.

Chính nhất trong số những yếu tố trên là bản chất đáng tin cũng như còn nhiều nghi ngại của trí nhớ, xu hướng minh bạch mà đôi khi cũng trở nên che khuất của quá khứ gợi lại.

Mặc dù có một bầu không khí đa chiều được gợi lên bởi những chuyến hành trình đầy ảo giác, nhưng cũng có những khoảnh khắc vui tươi và hài hước không thể nhầm lẫn, một khía cạnh không thường thấy trong văn xuôi của Sebald.

Sự điều luyện của *Chóng mặt* nằm ở khả năng đan xen khéo léo nhiều tuyến trần thuật, ở những tiết lộ ngoạn mục về những trùng hợp bí ẩn và những điểm giao nhau gắn kết cuộc đời, thời gian và các địa điểm khác nhau.

Chóng mặt cũng rất ấn tượng nhờ vô số bức ảnh về các họa phẩm, sơ đồ, bản vẽ và tài liệu nằm xen kẽ trong suốt cốt truyện.

CÒN MÃI TÌM NHẬU

 Nguyễn Dương Hiếu

Thuộc thế hệ sau Đệ nhị Thế chiến, W.G. Sebald có lối viết khá lạ và độc đáo. Ký ức lạc loài được viết bằng tiếng Đức và xuất bản năm 1992, bốn năm sau được Michael Hulse dịch ra Anh ngữ, với tựa “*The emigrants*” (Những người di cư).

Rất khó để xếp tác phẩm này vào một thể loại truyền thống nhất định, vì nó bao gồm 4 truyện vừa, song lại nửa thực nửa hư cấu. Ngoài ra văn bản còn là sự kết hợp giữa “chữ” và “hình”, với những bức ảnh đen trắng độ phân giải thấp, dường như được “dụng công cài cắm” hướng tới sự nhạt nhòa, khi tỏ khi mờ của ký ức – và là nét riêng dường như hiếm thấy.

Tựa đề thoát nghe vô cùng giản dị và có phần... nhảm; thế nhưng quả thật đây là cuộc đời của 4 người Do Thái và gia đình họ, được kể thông qua ký ức bản thân và của người khác. Mỗi truyện đều có hai, ba, thậm chí là bốn “người kể chuyện”, tạo ra ký ức lồng trong ký ức, chuyện trong chuyện. Sebald liên tục đổi “chủ ngữ”, lúc nào cũng là “tôi nhớ”, “hồi đó tôi...” song thực ra là có nhiều “tôi” khác nhau đang kể ta nghe chuyện của họ.

W. G. SEBALD

The Emigrants

Ký ức lạc loài

Đăng Thư dịch

Đó là bác sĩ Henry Selwyn, di cư theo gia đình lúc nhỏ từ Lithuania tới Anh. Là thầy giáo Paul Bereyter, người Đức có phần tư máu Do Thái. Là Ambros Adelwarth, một người Do Thái tại Đức. Và họa sĩ Max Aurach – con trai của một gia đình bán tranh khá giả tại Đức người Do Thái. Đọc tác phẩm này, ta có thể cảm nhận được cảnh trí, hương vị của một châu Âu cách đây gần một thế kỷ; cũng như ký ức và sự mất mát, từng phần hay là toàn bộ.

Sebald không quan tâm lắm tới cốt truyện, mà chủ yếu là những dòng suy ngẫm, hoài vọng bất tận, cho thấy sự vô thường, phù du của cuộc đời này. Đọc *Ký ức lạc loài*, chúng ta hiểu hơn về một châu Âu – lục địa già – trong những cơn co giật điên cuồng của hai cuộc chiến, một nước Mỹ “Tân thế giới” trong giai đoạn nửa đầu thế kỷ XX, và phần nào là cả nước Anh thời hậu chiến... được nhìn từ ký ức của những con người bình thường, những gia đình lớn với các thành viên sống trên nhiều nước khác nhau, những số phận lửng lơ, mờ ảo và rồi sẽ chìm hết vào hư vô...

TÙ NHÂN CỦA KÝ ỨC

Ngô Thuận Phát

Được viết rải đều trong khoảng thời gian từ 1988 đến 1993, bộ ba *Kho đựng nỗi đau*, *Hoa của phế tích* và *Con chó mùa xuân* như những mảnh ghép trong bức tranh tổng thể về cuộc đời Modiano.

Nếu *Kho đựng nỗi đau* phác họa tuổi thơ thiếu thốn tình cảm, ngập ngụa trong sự cô đơn; thì *Hoa của phế tích* là vẻ đẹp nước Pháp thập niên 60 với những con dốc, phố nhỏ, quán xá. Trong khi *Con chó mùa xuân* lách mình tách dòng, góp phần lý giải vì sao sự tan biến và cái lãng quên vẫn thường trở đi trở lại trong những tác phẩm của Modiano.

“Tôi đã trở thành **tù nhân** trong những ký ức của mình về Paris”

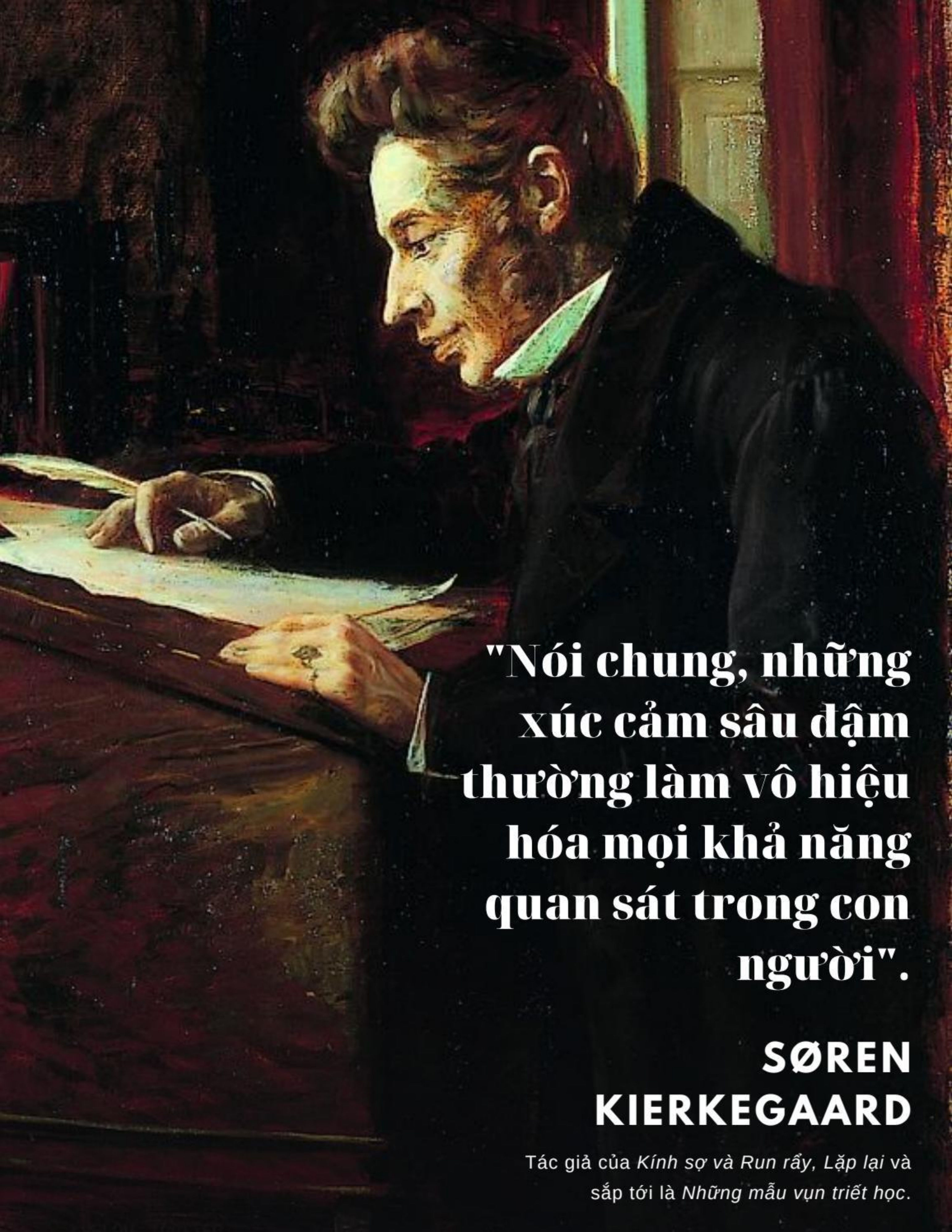
Trong *Kho đựng nỗi đau*, Modiano đã sử dụng câu chuyện của bản thân mình để viết về một thời kỳ không có gì là rõ ràng cả. Ở đó tác phẩm này như gánh xiếc đêm, nơi nỗi đau được mang trưng bày còn chua chát là thứ mang lại. Nhưng nề hà chi. Sau rốt chỉ còn lại nỗi buồn, như mùi mộc quý đã hàng ngàn năm.

Nếu trong *Những đại lộ vành đai* có “trường đoạn đau đớn ở ga tàu điện George – V”, thì ở *Hoa của phế tích*, bám vào “cuộc truy hoan bi thảm” một ngày 24 tháng 4 năm 1933 nào đó, Modiano cho thấy những gì rốt cuộc đã biến vào trong hư vô. Ở đó ta thấy con người nhợt nhạt buồn thương, và vẫn còn đó một Paris trở đi trở lại trong suốt nghiệp viết của ông.

Con chó mùa xuân có là gì hơn những sự tan biến? Tất cả rời đi và đã biến mất theo cùng cái cách mà “về sau tôi sẽ nhận thấy ở nhiều người khác, như bố tôi, và nó khiến ta rối trí đến độ ta chỉ còn lại một việc để làm, là tìm các chứng cứ và dấu chỉ nhằm tự thuyết phục bản thân rằng những người đó từng thực sự tồn tại.”

Động cơ để ghi chép về những mảnh đời tưởng đã vụn vào ông như là nhiệm vụ không thể khước từ. “Tôi dẫn thân vào công việc này là bởi tôi từ chối chuyện những con người và những nhân vật biến mất đi không để lại dấu vết.” Và cứ thế văn chương Modiano hiện lên, nhẹ nhàng, tuyến tính, ombre chuyển màu trong hai sắc thái monochrome của mất mát hư vô chủ nghĩa và của những thứ không hề rõ ràng. Một dẫn nhập sâu vào bản thân ông, một Modiano – sứ giả của những nỗi buồn thật đẹp.

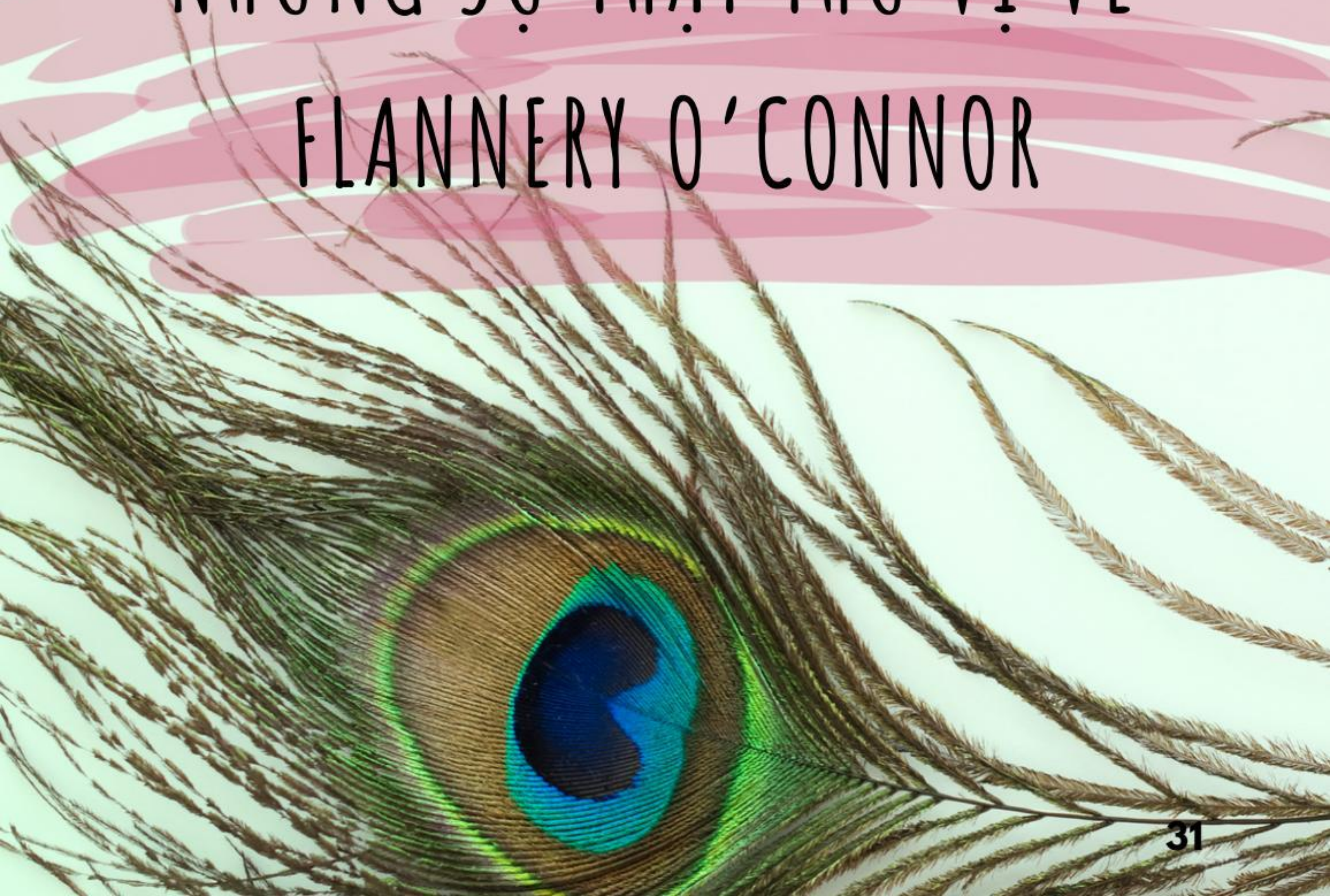
**"Nói chung, những
xúc cảm sâu đậm
thường làm vô hiệu
hóa mọi khả năng
quan sát trong con
người".**

**SØREN
KIERKEGAARD**

Tác giả của *Kính sợ* và *Run rẩy*, *Lặp lại* và
sắp tới là *Những mẫu vụn triết học*.

Phanbooker có biết

NHỮNG SỰ THẬT THÚ VỊ VỀ
FLANNERY O'CONNOR

1. FLANNERY TỪNG MUỐN LÀM PHIM HOẠT HÌNH

Kelly Gerald, biên tập viên của Flannery, cho biết: *"Với hoạt hình, Flannery coi đó là một loại hình nghệ thuật, là một phương tiện để kể chuyện. Một câu chuyện không phải để nói với người đọc điều gì đó, mà là thể hiện"*. Flannery từng vẽ những bức tranh hoạt hình dìm cho các ấn phẩm ở trường trung học và đại học.

2. FLANNERY KHÁ NHÚT NHÁT

Paul Engle, Ghế chủ tịch Hội thảo các Nhà văn của Đại học Iowa năm 1945, từng kể rằng O'Connor đã rất nhút nhát đến mức ông phải đọc hộ tác phẩm của bà trong các buổi hội thảo. Một nhà văn nổi tiếng khác thì mô tả bà như "một nữ tu trầm lặng, thuần khiết đến từ các giáo khu hà khắc của Canada."

Nguồn ảnh: slate.com

3. FLANNERY RẤT THÍCH MAYONNAISE

Trong thời gian ở Iowa, O'Connor từng viết thư cho mẹ mỗi ngày — và trong các bức thư đó, đôi khi đề cập đến việc bà thêm mayonnaise vô cùng, một thứ khi đó không thể tìm thấy ở gần trường mình. Cuối cùng bà cũng được gửi cho chiếc lọ trắng - vàng, béo ngậy đến ký túc xá - nhưng lại không phải là phiên bản “nhà làm” mà bà yêu cầu. Thay vào đó, mẹ bà đã mua nó ở trong cửa hàng.

4. FLANNERY TỪNG SỞ HỮU MỘT "VƯỜN CHIM"

Lúc 5 tuổi, O'Connor có một chú gà cưng mà bà huấn luyện để đi lùi. Con gà trở nên nổi tiếng ở địa phương đến mức nó thậm chí trở thành chủ đề của một bộ phim truyền hình. Khi trưởng thành, O'Connor chăm ngỗng, gà tây, vịt trời, gà tre Nhật Bản, gà mái và gà lôi. Trong những năm cuối đời, nỗi say mê sâu sắc của bà với chim công không ngừng lớn lên. Bà từng sở hữu hơn 100 con công tại điền trang Georgia, nơi bà sống từ năm 1951 cho đến khi qua đời năm 1964.

Minh dịch

TRAMI

ĐẾN

Nguồn ảnh: ig @thestarslikedust_asmr

L'ÉDUCATION SENTIMENTALE **- GUSTAVE FLAUBERT -**

Giáo dục tình cảm khởi thảo năm 1864, hoàn thành năm 1869; viết về những gì gần gũi nhất với bản thân tác giả.

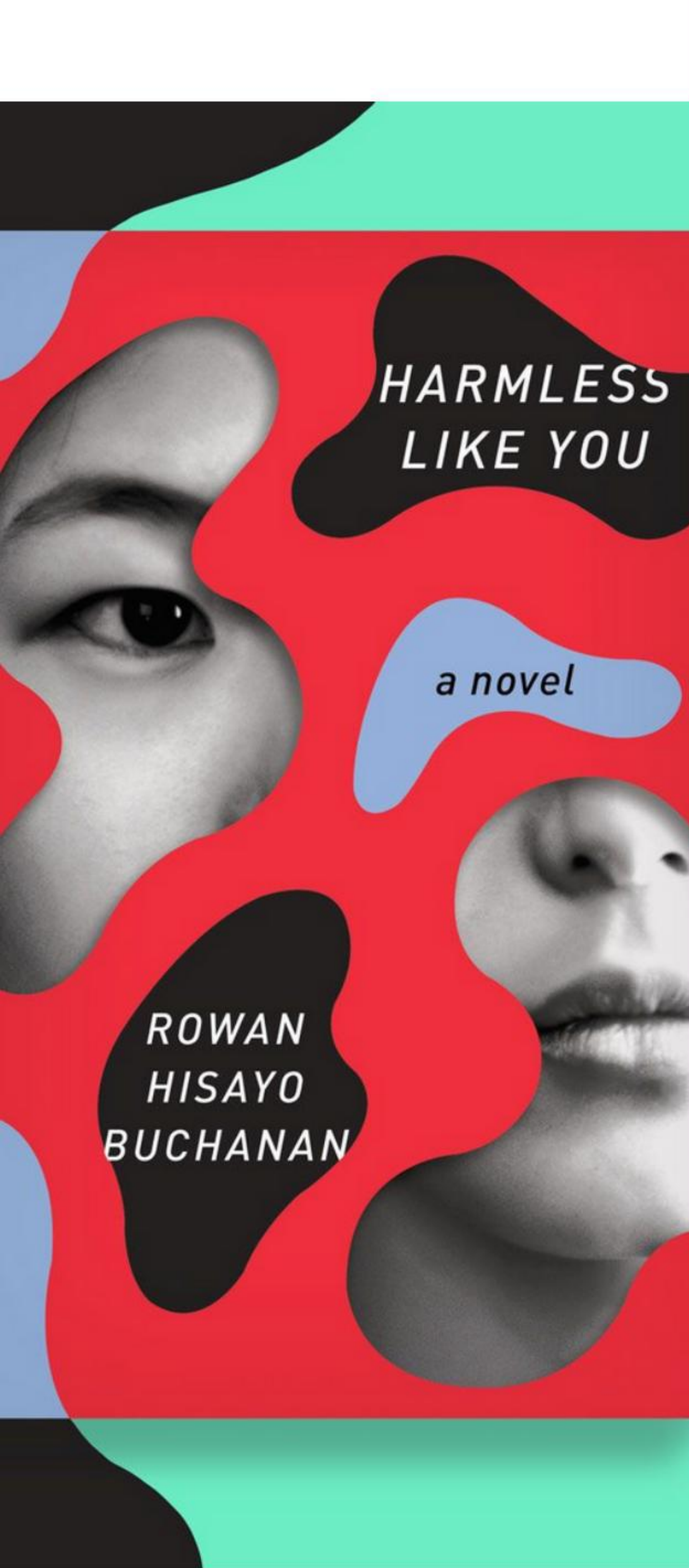
Mối tình của Frédéric Moreau, nhân vật chính, đối với Marie Arnoux bộc lộ nhiều nét tâm tư của Flaubert đối với Elisa Schlésinger, người phụ nữ gặp bên bờ biển Trouville, tình yêu sét đánh ở tuổi mười sáu, và suốt đời chỉ là mộng tưởng.

Dịch giả Lê Hồng Sâm

Số phận riêng của nhân vật biểu lộ trải nghiệm chung của cả một thế hệ.

Flaubert viết cho George Sand rằng: *Giáo dục tình cảm* là cuốn sách rất chân thật "đưa ra một khái niệm đúng đắn về những con người thuộc thế hệ chúng ta".

HARMLESS LIKE YOU

a novel

ROWAN
HISAYO
BUCHANAN

HARMLESS LIKE YOU - ROWAN HISAYO BUCHANAN -

Lấy bối cảnh khắp New York, Connecticut và Berlin, độc giả lần theo cuộc đời xáo trộn của Yuki Oyamna, một cô gái Nhật với những nỗ lực để trở thành nghệ sĩ, và đứa con trai đã trưởng thành từng bị cô bỏ rơi.

Những lớp quá khứ về tuổi trẻ, sự quyết liệt trong khát vọng dẫn thân cho nghệ thuật, sự dao động trong đời sống tình cảm của Yuki trong thời gian trên đất Mỹ đã được thể hiện một cách tinh tế.

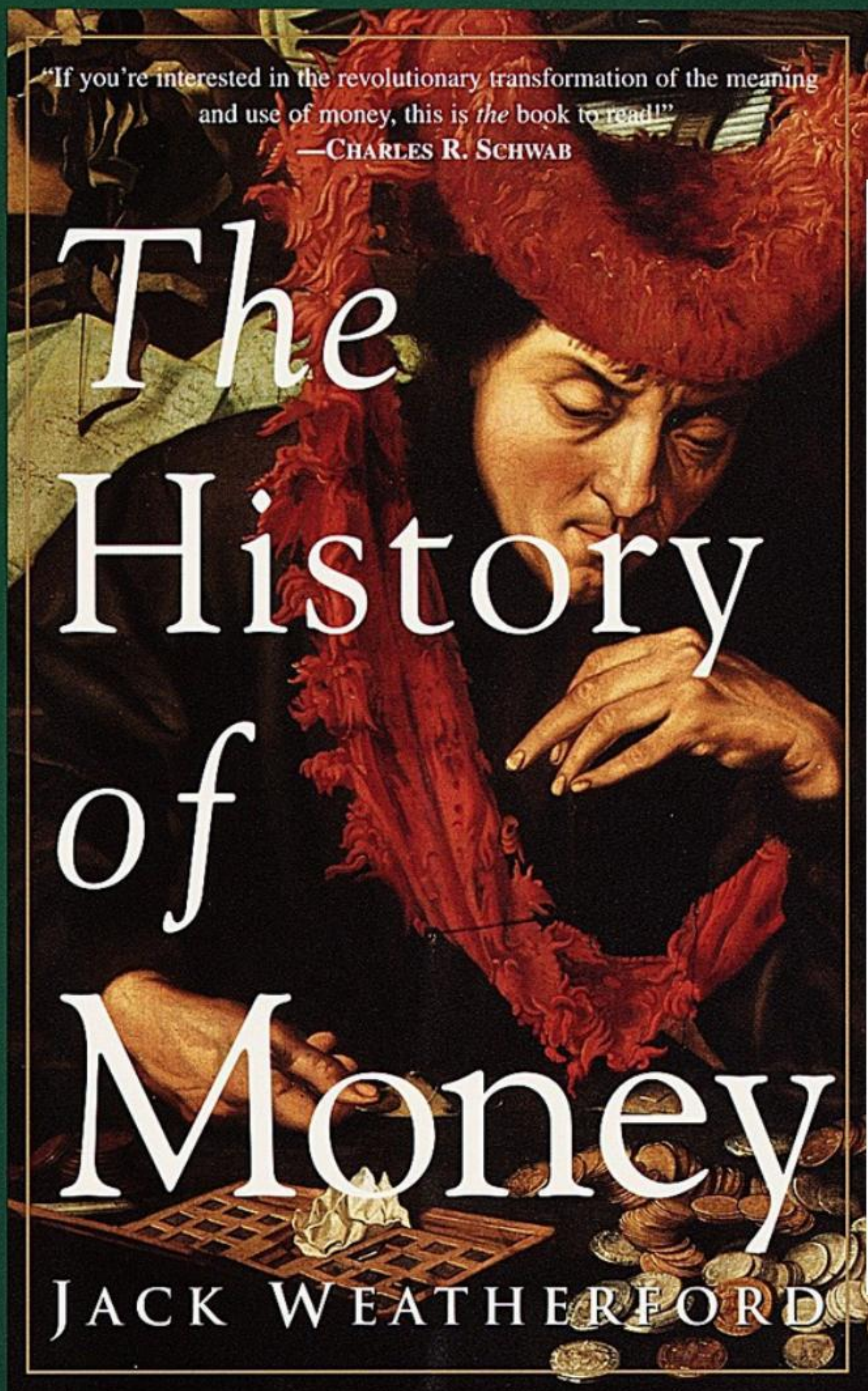
Harmless like you (Ngây thơ như nàng) là cuốn tiểu thuyết hấp dẫn cũng như phức tạp khi chạm vào vấn đề căn tính, nghệ thuật, tình bạn của những người trẻ.

THE HISTORY OF MONEY

- JACK WEATHERFORD -

Cùng tác giả với Những món quà của người Da đỏ

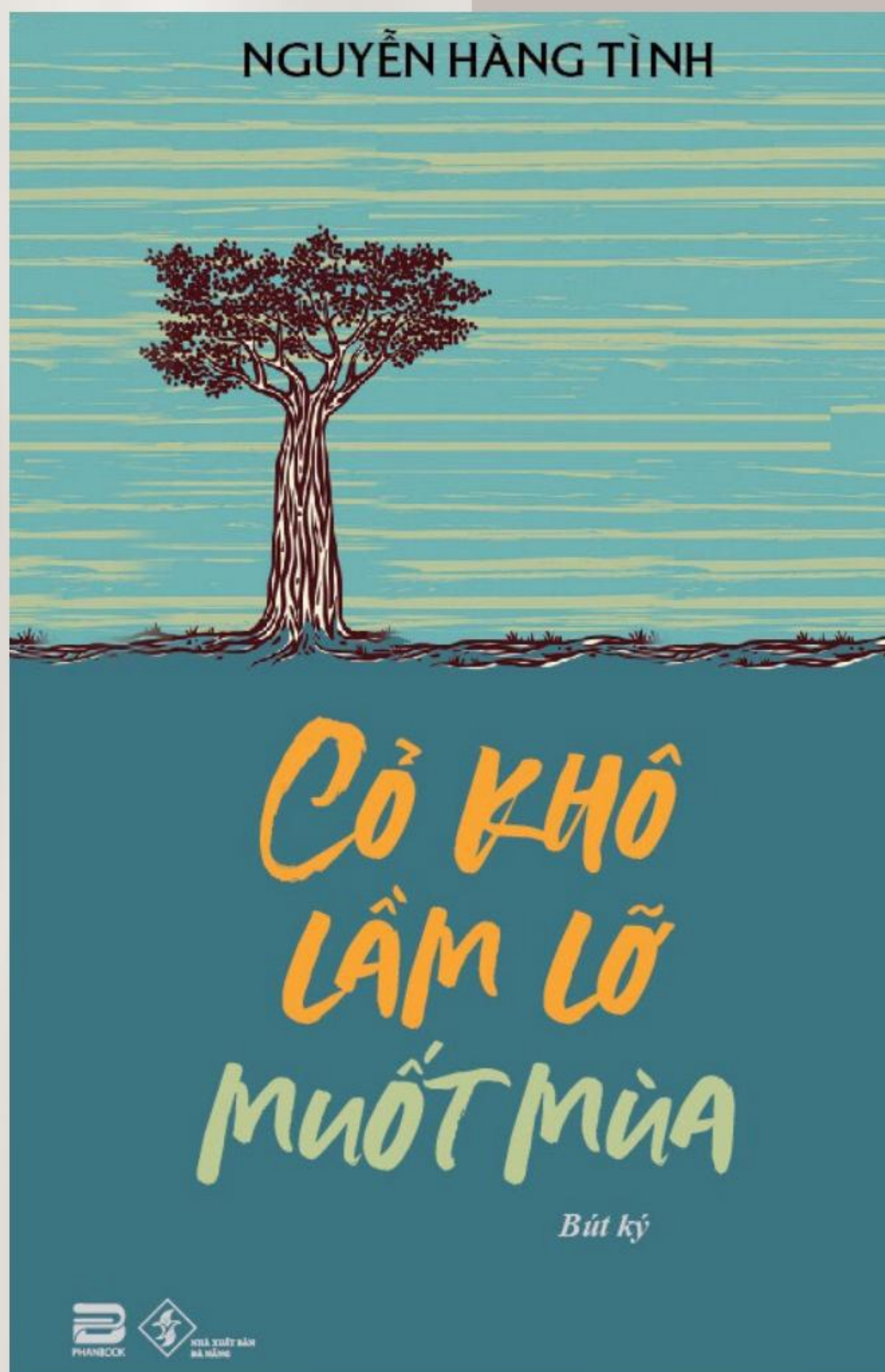
Nhà nhân chủng học văn hóa Jack Weatherford đã lần theo mối quan hệ của chúng ta với tiền bạc, từ tiền vỏ ốc của người nguyên thủy đến thẻ thanh toán điện tử, từ thị trường Timbuktu đến Sở giao dịch Chứng khoán New York.

Lịch sử tiền tệ khám phá xem tiền và vô số hình thức trao đổi đã ảnh hưởng đến nhân loại như thế nào, và chúng sẽ tiếp tục định hình mọi khía cạnh trong cuộc sống - từ kinh tế, chính trị cho đến đời sống cá nhân ra sao.

Những vùng miền cao nguyên: Đắk Nông, B'lao, Đắk Lắk, Gia Lai, Kon Tum... đi vào trong tùy bút của Nguyễn Hàng Tình với vẻ đẹp phiêu bồng, bát ngát.

Là một người am hiểu Tây Nguyên, anh đào sâu cảm nhận về văn hóa, nâng niu những dấu tích và trầm tích văn hóa trong đời sống hiện đại thông qua cảnh sắc và con người gặp gỡ trên dặm đường lang thang.

Một cuốn bút ký đầy thi tính và suy tư. Đằng sau những câu chữ hiền minh phiêu bạt là nỗi khắc khoải về những giá trị thiên nhiên và văn hóa bản địa đang rã rời.

**CỎ KHÔ LẦM LỠ
MUỐT MÙA
- NGUYỄN HÀNG TÌNH -**

Tác giả góp mặt trong Giai phẩm
Miền sương khói

**"Chẳng
cách nào
đóng lại
được cơn
hồng thủy
đã mở".**

**NGUYỄN
NGỌC TƯ**

Tác giả của *Cố định một đám mây và
Biên sử nước.*

Có hay không một "mùa
đọc sách" lý tưởng
nhất năm?

Các Phanbooker khẳng
định là có. Mời bạn theo
dõi trang kế bên...

GIÁNG Năm mới SINH

- Trên website Phanbook.vn
- Gói quà bao gồm các combo sách đa dạng chủ đề.
- Tặng kèm thiệp tri ân.

Xà kho Cuối Năm

- Tại kho của Phanbook từ ngày 15.12.2021 - 16.01.2022
- Rất nhiều đầu sách đồng giá và giảm giá sâu.
- Bản giới hạn nhiều tựa sách siêu "hiếm".
- Tặng kèm túi canvas, ly sứ, voucher giảm giá cho đơn hàng online.

TẠM BIỆT & HẸN GẶP LẠI

NHỮNG NGƯỜI THỰC HIỆN

Nội dung: Minh, Hải Miên

Thiết kế: Trung, Minh

Ảnh: Minh, Tuấn Anh, Hải Miên